

Stanisława Hoczyk

Lublin - Stare Miasto

Informator Archeologiczny : badania 3, 276-277

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

LUBLIN - Stare Miasto

Katedra Archeologii Polski
Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie

Badania prowadziła mgr Stanisława Hoczyk.
Finansowało PWRN w Lublinie. Drugi sezon
badań. Osada wczesnośredniowieczna i miasto
średniowieczne.

Badania wykopaliskowe prowadzone od kilku lat na terenie Lublina pozwalają stwierdzić, że osadnictwem wczesnośredniowiecznym objęte zostały przede wszystkim wzgórza lessowe w dolinie rzek Bystrzycy i Czechówki, leżące w pobliżu dzisiejszego Starego Miasta i Zamku. Eksploatacja archeologiczna poszczególnych części zespołu osadniczego prowadzona była kolejno - w 1967 r. na Czwartku, w 1968 r. na Grodzisku-Kirkucie i na Starym Mieście. W tegorocznym sezonie kontynuowano badania na Starym Mieście, w ośmiu wykopach o łącznej powierzchni 87 m². Wykopy starano się rozlokować zgodnie z założeniami badawczymi mającymi na celu uchwycenie zasięgu osady wczesnośredniowiecznej i określenie jej charakteru w poszczególnych okresach. Zniszczenie starszych nawarstwień przez późniejszą eksploatację terenu nie pozwalało przeprowadzić obserwacji we wszystkich zaplanowanych punktach, stąd też lepiej zbadano w tej chwili środkowe partie południowo-zachodniej części wzgórza.

Do najstarszego poziomu osadniczego z VII/VIII wieku salicyśmy luźno rozmieszczone domostwa półziemiankowe o skąym inwentarzu sabytkowym /ceramika/. Słabo uchwytny jest następny etap istnienia osady z IX - XI wieku. W niektórych wykopach na warstwę ósmowieczną nakłada się prawie bezpośrednio - późniejsza z XII -

XIII wieku. Ta ostatnia wiążąca się z Lublinem przedlokalnym występuje zasadniczo na terenie całego wzgórza staromiejskiego, osiągając większą miąższość /do 80 cm/ w jego części północnej.

Znaczniejszą stopniem nasycenia sabytkami ruchomymi /ceramika, przedmioty metalowe, fragmenty skór, szczątki botaniczne/ i większą różnorodnością sabytków nieruchomych wyróżniają się warstwy zbitej ziemi - "mierzw" miasta średniowiecznego. Na uwagę zasługują tutaj zwłaszcza odkryte fragmenty systemu wodociągowo-kanalizacyjnego średniowiecznego Lublina. Przy ul. Grodzkiej 16 odsłonięte zostały dwa drewniane przewody wodociągowe a u wylotu jednego z nich studzienka w kształcie dużej, okutej metalową obręczą beczki oraz ściana drewniana, chyba nieco późniejszej cembrowanej studni.

W wykopie przy dawnym placu Rybnym natrafiono na system kanalizacyjny z XVII - XVIII wieku. Dobry stan zachowania drewna pozwala śledzić skomplikowany układ przewodów ściekowych.

LUBLIN - Zamek

Muzeum Okręgowe w Lublinie

Badania prowadzili mgr Zygmunt Słusarski, mgr Stanisława Hoczyk, mgr Waleria Kunioka. Finansował WKZ w Lublinie. Drugi sezon badań. Stanowisko wcześnieśredniowieczne; ślady osadnictwa neolitycznego.

Pracami wykopaliskowymi objęto zachodnią część dziedzińca sankowego. Wykopy o wymiarach 2,5 x 5 m dochodzące do połowy dziedzińca, usytuowane wzdłuż osi wschód-zachód, równoległe do siebie w dwu rzędach. Poza tym dla wstępnego rozpoznania układu nawarstwień przebadano kilka wykopów w pozostałej części wzgórza.